

תת"ע 14523/05/22 - מדינת ישראל נגד אחסאן זועבי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 14523-05-22 מדינת ישראל נ' זועבי
תיק חיצוני: 10251875273

בפני	כבוד השופטת יונת הברפלד-אברהם
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אחסאן זועבי

החלטה

1. בישיבת ההקראה שהתקיימה בפני היום, 14.7.22, הודיע ב"כ המאשימה על חזרתו מכתב האישום. ב"כ הנאשם עמד על פסיקת הוצאות לטובתו מרשו. הצדדים סיכמו טענותיהם לעניין זה.

2. לאחר שעיינתי בבקשה לביטול פסק דין, אותה הגיש הנאשם, ולאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים בדיון שנערך היום, מצאתי כי יש מקום לחייב את המאשימה בהוצאות הנאשם בסך של 350 ₪.

3. הבסיס לדרישת הנאשם נמצא בסעיף 80 לחוק העונשין התשל"ז 1977, הקובע כי-

"(א) משפט שנפתח שלא דרך קובלנה וראה בית המשפט שלא היה יסוד לאשמה, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות זאת, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לנאשם הוצאות הגנתו ופיצוי על מעצרו או מאסרו בשל האשמה שממנה זוכה או בשל אישום שבוטל לפי סעיף 94(ב) לחוק סדר הדין הפלילי[נוסח משולב], התשמ"ה - 1982 בסכום שייראה בית המשפט".

"הדרישה המקדמית לזכות בפיצוי לפי סעיף 80 לחוק העונשין, היא כי נאשם יזכה מן האישום נגדו או כי כתב האישום יבוטל. הדרישה השנייה מציבה בפני המבקש שתי עילות סף חלופיות, למתן פיצוי: הראשונה - כי בית המשפט נוכח שלא היה יסוד לאשמה, השנייה - כי קיימות נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי.

על בית המשפט לאזן בין אינטרסים נוגדים: מחד הנזק שנגרם לנאשם בעקבות ההליך הפלילי שנכפה עליו ומאידך, האינטרס הציבורי שרשויות אכיפת החוק יבצעו תפקידם באופן ענייני וללא מורא" (ראו תת"ע (אשדוד) 7126-08-15 מדינת ישראל נ' אברהם אברויה, פורסם במאגרים המשפטיים).

4. העילה המקדמית "לא היה יסוד לאשמה", חלה כאשר הנאשם זוכה או כאשר האישום נגדו בוטל, כבמקרה דנן. במקרה כזה, יש לבחון את התשתית הראייתית שהיתה לפני כתב האישום על מנת שניתן יהיה להגיע למסקנה האם היה יסוד להעמיד את הנאשם לדין.

5. העילה השניה- "נסיבות אחרות המצדיקות זאת" נועדה להרחיב את מסגרת המקרים בהם יינתן פיצוי לנאשם שזוכה, והיא מקנה שיקול דעת נרחב לבית המשפט לעניין הפיצוי.

6. במקרה שלפני וכעולה מטענות הצדדים, מדובר בטעות ברישום בעת מתן הדו"ח. טעות זו עלולה לקרות ולא ניתן לקבוע כי מדובר ברשלנות, כך שאם טענת הנאשם היתה עולה לראשונה בדיון היום, לא היה מקום לפסוק לטובתו הוצאות. אולם, במקרה שלפני כבר ניתן פסק דין כנגד הנאשם, עקב אי התייצבותו לדיון ולאחר שהוגשה בקשה מפורטת לביטול פסק הדין, בה פרט הנאשם את כל טענותיו בדבר אותה טעות מצדה של המאשימה, ובהעדר תגובת המאשימה, בוטל פסק הדין.

7. ב"כ המאשימה טען בדיון כי פרק הזמן שניתן להגשת התגובה היה קצר מדי, אולם גם כאשר הוגשה התגובה באיחור, עדיין לא התייחסה המאשימה לטענות הנאשם לגופו של עניין. לו היתה בודקת את טענותיו במסגרת הגשת התגובה, כפי שעשתה ביום הדיון, בנוכחות הנאשם, היתה מגלה המאשימה את הטעות בהגשת האישום כנגד הנאשם והיה נמנע מהנאשם הצורך להגיע היום לדיון ולשכור שירותי עורך דין.

8. לנאשם אכן נגרמו הוצאות, אולם הוא לא פרט אותן בדיון ולא הציג אסמכתאות מהן ללמוד את גובה הפסדיו והוצאותיו. לאור זאת, לאחר ששקלתי את טענות המבקש ולאחר שנאלץ להגיש לדיון בבית המשפט תוך בזבוז זמנו היקר, מצאתי כי סכום ההוצאות הראוי במקרה כזה, הינו בסך של 350 ₪, אותן תשלם המאשימה לנאשם תוך 30 יום מהיום.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשפ"ב, 14 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תשפ"ב, 14 יולי 2022, בהעדר הצדדים.

חתימה